

**PUHE NEUVOSTOJEN V EDUSTAJAKOKOUKSEN
KOMMUNISTIRYHMÄN KOKOUKSESSA
HEINÄKUUN 3 p:nä 1918**

LYHYT SANOMALEHTISELOSTUS

Kosketellessaan Venäjän ulkopoliittista asemaa Lenin tähdensi, että asemamme pysyy edelleenkin vaarallisena: ulkoinen vihollinen ei ainoastaan uhkaa hyökätä, vaan jo anastaakin palasia Venäjältä.

Tämä epävakaa ja häilyvä tilanne tulee luultavasti säilymään siihen ajankohtaan saakka, jolloin pääoman valta on koko maailman työväenluokan ponnistuksilla kukistettu. Nykyhetki pitää käyttää hengähdystaukona Neuvostovaltan lujittamiseksi.

Maailmansodasta puhuessaan Lenin korosti, että Saksan aseiden voitto tekee rauhan imperialististen maiden välillä mahdottomaksi. Englannin ja Ranskan kapitalistit eivät voi tyytyä siihen, että Saksa on rosvonnut itselleen niin valtavan saaliin. Sitä paitsi niiden monien Ranskaa vastaan suoritettujen hyökkäysten jälkeen, joissa Saksa menetti satoja tuhansia sotamiehiään, on muodostunut tietty voimain tasapaino, joten saksalaiset pistimet eivät ole suoranaisena uhkana. Tämän lisäksi Kolmisopimusmaiden imperialistit huomioivat sen sekasortoisuuden, sen katastrofimaisen tilanteen, joka on muodostunut Itävalta-Unkarissa.

Yleisestä asiintilasta on vain yksi johtopäätös — sota käy loputtomaksi. Tämä loputtomuus on takeena siitä, että sosialistisella vallankumouksellamme on luja perusta pitääkseen puolensa maailmanvallankumouksen puhkeamishetkeen asti, ja siitä on takeena sota, jonka voivat lopettaa vain työläisjoukot. Meidän tehtävämme on säilyttää Neuvostovalta, minkä me teemme perääntyen ja luovien. Jos nykyhetkellä lähdetäisiin avoimeen taisteluun, niin siten huononnettaisiin maailmanvallankumouksen tilaa.

Kuvailtuaan, minkälaisessa kunnossa me saimme maan talouden aikaisemmin vallassa olleilta kaikenkarvaisilta oikeistopuolueilta, Lenin puhui uusilla perustoilla järjestettävän taloudellisen rakennustyön suurista vaikeuksista.

Nälänhätää vastaan käytävässä taistelussa meillä on kaksi vihollista: pihatat ja rappiotila. Tässä taistelussa on välttämätöntä, että köyhä talonpoika luottaisi talonpoikaisköyhälistön ja työläisten väliseen veljesliittoon. Sanoihin hän ei luota, hän luottaa tekoihin. Ja tässä me voimme panna toiveemme vain tietoisien kaupunkilaistyöläisten ja maalaisköyhälistön väliseen liittoon. Taistelu kaikkien oikeudesta leipään ja oikeudenmukaiseen jakeluun on suuri tehtävä. Tasasuhtaisen jakamisen taidossa on sen sosialismin perusta, jota me rakennamme. Ja tästä me olemme vastuussa omien veljiemme sekä koko maailman työläisten edessä.

Heidän pitää nähdä, että sosialismi ei ole jotain mahdollontta, vaan että se on luja työväenjärjestelmä, johon koko maailman proletariaatin on pyrittävä.

„Pravda” № 135,
heinäkuun 4 pnä 1918

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan

